

Η μεγαλόχαρη και η ελπίδα του ελληνισμού.

Γράφει ο Κωνσταντίνος Χολέβας

Η Παναγία η Πορταίτισσα των Ιβήρων. Το πιο σημαντικό κειμήλιο του Αγίου Όρους μαζί με την εικόνα του «Άξιον Εστί».

Γιορτάζει η Μεγαλόχαρη, η Μητέρα όλου του ανθρωπίνου γένους, Ο Ελληνισμός αισθάνεται μία ιδιαίτερη ευλάβεια και αγάπη για το ιερό πρόσωπο της Θεομήτορος. Η Παναγία είναι η ελπίδα μας, το αποκούμπι μας, η Παραμυθία και η Παρηγορία μας, η Μεσήτρια προς τον Θεάνθρωπο.

Στις δυσκολίες και στις αντιξοότητες, ως πρόσωπα μεμονωμένα αλλά και ως Έθνος, ψάλλουμε τον Παρακλητικό Κανόνα προς την Υπεραγία Θεοτόκο, τον οποίο συνέθεσε ο Θεόδωρος Β΄ Λάσκαρις, Αυτοκράτωρ της Νικαίας, μετά την Άλωση της Πόλης από τους Φράγκους. Ο εθνικός ύμνος της Ελληνορθόδοξης Αυτοκρατορίας, η οποία είχε πρωτεύουσα την Κωνσταντινούπολη ήταν το κοντάκιον «Τη Υπερμάχῳ», το οποίο παραμένει και σήμερα συνδεδεμένο με την ελπίδα μας για ελευθερία, εθνική αξιοπρέπεια, κοινωνική δικαιοσύνη, πολιτιστική αναγέννηση.

Στην Παναγία αφιέρωνε ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης κάθε μεγάλη νίκη του κατά την Μεγάλη Ελληνική Επανάσταση. Την Υπέρμαχο Στρατηγὸ έβαλε ψηλά στο κατάρτι του πάρωνος «Άρης» ο γενναίος πλοίαρχος Βότσης και διέφυγε από τα πυρά των αιγυπτιακών πλοίων στον κόλπο του Ναυαρίνου, όταν ο Τσαμαδός και ο Σανταρόζα είχαν σφαγιασθεί στη Σφακτηρία από τα στίφη του Ιμπραήμ (1825).

Ο τορπιλλισμός της «Έλλης» από ιταλικό υποβρύχιο ανήμερα του Δεκαπενταυγούστου του 1940 φούντωσε τα στήθη των πολεμιστών της Πίνδου με την πίστη ότι ο πόλεμος κατά του Μουσσολίνι είναι δίκαιος και ότι η Μεγαλόχαρη, σαν μαυροφορεμένη μάνα, είναι εκεί στο μέτωπο και μάς καθοδηγεί.

Τη διαχρονική συνέχεια του Ελληνισμού εκφράζει η εμπιστοσύνη των Ελλήνων προς την Παναγία, την οποία περιγράφει ο Γ. Σεφέρης, την ημέρα που οι Γερμανοί μάς κήρυξαν τον πόλεμο (Απρίλιος 1941): «Το πλήθος που ζητωκράυγαζε στην οδό Σταδίου σώπασε ξαφνικά κι έπειτα άρχισε να τραγουδά με μια βαρειά μεγάλη φωνή το «Τη Υπερμάχῳ Στρατηγῷ τα νικητήρια». Αυτό και μόνο. Αλλά αυτό και μόνο ήταν αρκετό για να καταλάβει κανείς πως ο πόλεμος τούτος δεν ήταν σημερινός ούτε χτεσινός, ήταν ο αιώνιος πόλεμος της Ελλάδας όλων των καιρών για την ανθρώπινη αξία» (Δοκίμés Α΄, σελ 178).

Η Παναγία, την οποία υμνήσαμε και υμνούμε με δεκάδες τιμητικά προσωνύμια και χιλιάδες ναούς, είναι η πνευματική μας θωράκιση, είναι η δύναμη που κρατά όρθιο τον Ελληνισμό, παρά τις δουλείες, τις κρίσεις, τις περιπέτειες. Οι θολοκουλουριάρηδες και οι διάφορες ομάδες αθέων, που ζητούν να αποσυνδεθεί η παιδεία μας από την Ορθόδοξη Εκκλησία και από την Χριστιανική αγωγή είναι βαθιά νυχτωμένοι. Δεν κατανοούν πώς επιβιώσαμε μέχρι τώρα. Διαβάζουν την ιστορία του Έθνους μας με παραμορφωτικούς φακούς. Ο Έλληνας δεν θα πάψει ποτέ να στηρίζει την ελπίδα του στην Υπεραγία Θεοτόκο.

28.08.2015

Πηγή: www.antibaro.gr/